

พระราชบัญญัติ

หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๑)

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอคุลยเคช มีพระบรมราชโองการโปรคเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรง ตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งและการคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "เงินเคือนเคิมตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงเงินเคือนที่จะได้รับภายหลังการเลื่อนขั้นเงินเคือน ประจำปีงบประมาณถัดจากปีก่อนที่จะดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ข้าราชการตุลาการซึ่งจะคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสต้องเป็นผู้มีอายุครบ หกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปีในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณ ที่คำรงตำแหน่ง และผ่านการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔

ข้าราชการตุลาการผู้ใดประสงค์จะคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในปีงบประมาณใด ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อประธานศาลฎีกาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนเริ่มปีงบประมาณที่จะคำรงตำแหน่ง ผู้พิพากษาอาวุโส และเมื่อไปคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสแล้วจะกลับไปคำรงตำแหน่งข้าราชการ ตุลาการอื่นอีกไม่ได้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ เมื่อได้มีการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส ในศาลใดแล้วจะย้ายข้าราชการตุลาการผู้นั้นจากศาลนั้นโดยไม่ได้รับความยินยอมมิได้ เว้นแต่ เป็นการโยกย้ายแต่งตั้งตามวาระ เป็นกรณีที่ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย หรือตกเป็นจำเลย ในคดีอาญา เป็นกรณีที่กระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอื่นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ៩ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ៩ ให้ ก.ต. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตุลาการ ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป ตามระเบียบที่ ก.ต. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้พิพากษาอาวุโสพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็คสิบปีบริบูรณ์"

- มาตรา 🚓 ในระยะสิบปีแรกนับแต่ปีงบประมาณที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการ ตุลาการซึ่งมิใช่ผู้พิพากษาอาวุโสพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- (๑) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบเอ็ดปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๒
- (๒) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่คำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบสองปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๔
- (๓) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่คำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบสามปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๖
- (๔) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่คำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบสี่ปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๘
- (๕) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๖๐
- (๖) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่คำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบหกปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๖๒
- (๗) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่คำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบเจ็คปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๖๔
- (๘) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบแปดปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๖๖
- (ธ) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕ธ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่ออายุครบหกสิบเก้าปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๖๘
- (๑๐) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ให้พ้นจาก ตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่ออายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๐

ให้ข้าราชการตุลาการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง (๑) ถึง (ธ) ไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา อาวุโสได้ในปีงบประมาณถัดไปและให้พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปี บริบูรณ์ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการผู้ใดได้แจ้งเป็นหนังสือต่อประธานศาลฎีกาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ก่อนครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งว่าไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวก็ให้ประธานศาลฎีกา

คำเนินการให้ข้าราชการตุลาการผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ห้ามข้าราชการตุลาการตามวรรคหนึ่งซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในปีงบประมาณใดที่จะขอไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งและการคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ บทบัญญัติมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และการคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึง ข้าราชการตุลาการซึ่งคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ៩ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๐ บัญญัติให้ตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมคำรงตำแหน่งได้จนถึง อายุครบเจ็ดสิบปี โดยให้ผู้ที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในระยะสิบปีแรกนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าว มีผลใช้บังคับทยอยพ้นจากตำแหน่งที่คำรงอยู่เป็นลำดับในแต่ละปีต่อเนื่องกันไป และให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปีและผ่านการประเมินสมรรถภาพ ในการปฏิบัติหน้าที่ สามารถขอไปคำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของ กฎหมายให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ การโยกย้ายผู้พิพากษาอาวุโสให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้